

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIII.

ZATURDAG den 12den DECEMBER 1835.

N. 50.

A. 1835.

N. 8.

PUBLICATIE

Houdende opdracht van de function van Procureur der Koning te
Mr. HENDRIK WILLEM DE QUARTEL.

IN NAAM DES KONINGS.

DE Gezaghebber van de Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den geenen die deze zullen zien of hooren lezen, Salut!

Dat wij, vermits door het overlijden van den Heer **CHRISTOPH CARL ROMER**, het ambt van Procureur der Koning alhier is komen te vaceren, hebben geëdveronden en verstaan den Heer **HENDRIK WILLEM DE QUARTEL**, onder nadere approbatie van Zijne Excellentie den Gouverneur

Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, te belasten met de waarneming der attributen en werkzaamheden van het opgemelde ambt, ten einde op heden in de functie daarvan te treden.

Alzonde en bevelende dat hijs allen ende allen jegelijken op dit en de onderhoorige Eilanden wonende of zich bevindende, den voornoemden Heer **HENDRIK WILLEM DE QUARTEL**, in de betrekking alhier naar behooren te erkennen en eerbiedigen.

Gecontseerd op Curaçao den 9 December 1835, het 40ste Jaar van Zijner Majesteits Regeering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Koloniale Secretaris.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato, 12de Decbr.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Koloniale Secretaris.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den Hoogen Heer, Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige eilanden, en de Administrateur des Finances, met de voordeligste inschryvers contracteren tot het leveren van de natieneemene benodigdheden gedurende het jaar 1836, als:

- Tarwe Meel voor het bakken van brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen.
 - Mais voor de Lands Slaven, zoo wel hier als te Bonaire.
 - Het bakken van Brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen.
 - Versche Schapenvleesch voor het Militaire Hospitaal.
 - Olie, Kaarsen en Lampkrabben, zoo wel aan het Lands Magazyn als aan de Militaire Administratie.
 - Onderscheidene benodigdheden voor 't Lands Magazyn en het Militaire Hospitaal.
 - Diverse Hout en Yzer waren aan 't Lands Magazyn.
 - Ten behoeve van het Lazarus en Krankzinnigen Huis.
 - Mais Meel.
 - Versche Schapenvleesch, met de benodigde artikelen tot bereiding van hetzelfde.
 - Lamp Olie.
 - Gesnakte Kleederen van Coletten en Halsdoeken.
- Die daartoe gading hebben kunnen zich ter bekoming van nadere informatie vervoegen ten Kantore van de Administratie der Finances, alwaar ook de biljetten van inschrijving tot Maandag den 14den December des voormiddags te elf ure zullen worden aangenomen.
- De Administrateur der Finances voorbiedende
- J. PH. BOSCH.**
- Den 25 November 1835.

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

ADMINISTRATEUREN van het Garnizoen te Curaçao, zullen aan de minst inschryvende aanbesteders de leverantie van 500000 Rijen **VLAAMSE LINNEN** 4 1/2 breedte, geschikt voor Broeken en Slokousen en 1400 Nederl. Ellen **BRUGS BONT** 2 1/2 breedte, aanbesteden.

De gegadigden adresseren zich by besloten biljetten ten Kantore van den Kapitein Kommandant der Troepen op Dinsdag den 15den deset, des morgens vóór 10 ure, met overlegging van de monsters en vermelding der prijzen, onder korting nogtans van 2 percent van het fonds van aankoop, ontvankelijk en uitsluitend op de bepaling dat de betaling daarvoor geschiedt den zal drie maanden na dat de voornoemde leverantie zal hebben plaats gehad; zynde wyders het antwoord ten zellde dage te bekomen.

Nadere Aanbestedingen voordienemend.

De Kapitein Kwartiermeester.

J. M. VAN EPS.

Den 4 December 1835.

Indien de Indianen op de tegen ons over liggende kusten van Columbia.

Een Spaansch schryver uit het begin der zestiende eeuw Petrus Martyr d'Anghiera genaamd, zegt in een werk over de indianen stammen die de noordkust van Terra Firma bewonen, de **San Roman al Golfo Triste** lay 50 leguas en que cai Curiana. Coro ó pais de los Curianas. Dat is, van Kaap San Roman, een kaap op het schiereiland Paraguana ten zuiden van

Aruba gelegen, tot aan de Golf van Triste, want thans Puerto Cabello ligt, is het landschap Coro, of het land der Curianas. Daar nu Curaçao en onderhoorige eilanden gelegen zijn in het gezicht van het voormelde land der Curianas, zoo is het denkelyk dat deze eilanden door denzelfden stam zijn bewoond geworden. Dit blijkt uit de Curianas door eenig oud Spaansch schryver beschreven vindt, doch uit de vriendelyke wyze waarop Juan de Ampuez in 1527 door de Curianas ontvangen werd en de weinige moeite welke hy had om de Europeesche beschaving onder hen in te voeren, geeft ons een gunstig denkbeeld van hunne geaardheid.

Vóór de invoering der Afrikaansche slaven rustten vele partikulieren van St. Domingo vasttuigen uit die stroomtoegen deden op de kust van Venezuela, de Indianen aldaar gevangen namen en hen als slaven naar St. Domingo megreerden. Door het alichten eener Europeesche nederzetting te Coro, had de spaansche regering het doel om het verder wegvoeren der inboorlingen uit het landschap der Curianas voortekomen. Uit de oude spaansche schryvers blijkt het dat dit landschap sterk bevolkt was, doch weinige jaren na de vestiging der Europeers aldaar zeer ontvolkt en verwoest is geworden.

Uit de Caraibische namen, welke vele planten van de kust van Columbia dragen, schijnt het dat de Caraibanen zich over deze kusten verbreid hadden; zelfs gaven eenige volkeren aldaar voor van dezelfde afstammen.

Petrus Martyr zegt dat de Golf van Darien oorspronkelyk de Golf van Uraba heet, dat is golf der kanoos, want Uru beteekent in het Caraibisch kanoos en is de geaktive of het voorzetsel van, dus Uraba wil in die taal zeggen van de kanoos. Mogelyk heeft de naam van een eiland dezelfde beduidenis, dat is, het eiland van de kanoos, of het land waar heen men door middel van kanoos moet komen.

Indien Aruba een door een physiologist bezocht wordt, dan zal het blyken uit de schadel en brenders, die men aldaar in eene der grotten opgehoopt vindt, of de

zelve al of niet tot het Caraibische menschen ras behooren.

Als wij in aanmerking nemen dat het makkelyk het den Spanjaarden viel om de volkstam, die ten oosten van de golf van Marañon woonde, te beheerschen, terwijl de Spaansche de Guahiro die de kust ten westen van de golf bevoeren, namelijk van Rio Calancala, nog even voortvaders ten tyde van Columbus, zoo moet men besluiten dat deze Guahiros een zeer verschillend volk zijn van de Curianas. De spaansche geestelijken, wien het elders in Zuid Amerika is gelukt zich onder de verschillende stammen te vestigen, hebben zelfs op deze kusten niet durven ondernemen.

De voorzigen van Curaçao en Aruba, welke met verloop van de regering van Colombia, op deze kust buidel drijven, door Europeesche goederen tegen verhuur en fabrieken vellen te verwisselen, moeten zeer omsigtig zijn in den omgang met deze wilden.

Wanneer er eenig vasttuig in een haai aldaar geankerd ligt, trachten zij dikwyls van de donkerheid van den nacht gebruik te maken om het te overrompelen; en ziele voorbeelden bestaan, dat zulke gelukt is, waarbij dat het gansche scheepsvolk is vermoord geworden. Er moet des zeer stiptelyk wacht gehouden worden om zulke ongelukken te voorkomen.

Door zich eenzaam aan wal te begeven loopt men gevaar om door hen overvallen of door giftige pylen gewond te worden. Hiervan zijn ook talryke voorbeelden. Eenige weken geleden werd er een matroos van de brik William, die dikwerf van die kusten verfhout aanbrengt, door zulk een pyl getroffen. Hy stierf na verloop van twee uren, terwijl het ligesam door de werking van het gift geheel zwart werd.

Wyl zulke ongevallen hijs wel eens het onderwerp der gesprekken zijn, hebben wij het volgende aangaande de bereiding van dit gift, uit de reizy van Von Humboldt getrokken. Dit gift wordt getrokken uit een slingerplant, liane, becujo geheten.

Het verscheep van die plant wordt niet voor giftig gehouden, of het gift is in hetzelve in zulk eene geringe hoeverheid

dit leven niet veel te beduiden; doch daarentegen behoeft hy ook niemand den kost te geven, behalve zyn bediende, die het schaduwspel in beweging brengt, terwijl hy zelf aan den muur staat, en de rondwielende diertjes uitlegt.

Zelf een man, dacht ik, die dagelijks met de oozigbare waterwereld omgaat, moet voorzeker diepe blikken in de verborgenheden der natuur gedaan hebben; doch er is byna niets uit hem te krygen. Wat hy weet, geeft hy het publiek met weinig woorden ten beste; alle verder vragen is vruchteloos.

Iets in het oog loopende daarbij is het regelmatig verschynen van dezelfde tooneelen in zyne waterwereld. Wanneer hy, b. v. het water uit den bak in den Plantentuin neemt, dan vertoonen zich bestendig twee slangen daarin, niet meer en niet minder; het is, alsof hy ze had afgerigt, en ze elken avond in zyn glas plaatste. Deze twee slangen hebben eenen bloedrooden kop en hals, en maken niet weinig opschudding; bovendien is het opmerkelyk, met welke spierkracht al deze waterdiertjes voortsnellen. Eene vloot, zegt men, heeft eenige honderd spieren; derhalve moet zulk een mikroskopische waterslang er duizenden bezitten, om zich op zoo veelvuldige wyze te kunnen kronkelen, wentelen en draaijen. WARWICK verzekert, dat deze slangen de ouders zyn der muggen. Is dit zoo, dan hebben de dochters op hare ouders zeer weinig gelijkenis: daar men evenwel niet uit den aard slaat, zoo is der muggen toch iets van het kruisende rondzwermen harer ouders overgebleven. Toen ik het toneel met de slangen voor de eerste maal zag, waren sy de eenige tooneelspelers aan den muur, of wanneer al andere diertjes optraden, dan stoorden deze toch geenszins haren pret; want sy waren te stout en onbeduidend, om haar gevaarlyk te zyn. Waarschynlyk was het een beminnend paar; want zy kronkelden zeer vertrouwelyk door elkander, en eenmaal kustten zy elkander zelfs, waarbij eenige dames onder de aanschouwers rood werden. Voor het overige gedroegen sy zich zeer welvoegelyk, ofschoon zy onmogelyk konden weten, dat men hare liefkozingen zoo nieuwsgierig begluurde. Eene van haar vermaakte zich lang daarmede, dat sy eenen balm, die in het water schoon te groeijen, en dien men tot naauwerneed zien kon, mist haren bloedrooden bek aangreep, en heen en weder trok; misschien zat er een diertje op, dat haar tot spyze diende. Daar WARWICK kort te voren een haar had laten sien, dat in zyn mikroskoop de dikte van een knuppel had, zoo moest deze waterbalm omstreeks duizendmaal fyner zyn, dan een knuppel.

De tweede maal was het tooneel met de slangen niet zoo idyllisch als den eersten keer, en nam een tragisch einde. Er was nauwelijks, behalve de twee slangen, nog een dier, hetwelk geenszins haar vriend scheek te zyn. Deze getuige hare minvermaken was een boosaardige sijnjeur, die veel van een krokodil had, weshalve WARWICK hem ook zoo noemde; alleen had hy langer en dunner pooten, en een soort van horens. Men behoeft hem ook slechts een oogenblik gade te staan, om niet te overtuigen, dat hy tegen het minnend paar iets in het schild voerde; want hy sloop zoo verraderlyk rond, poogde hen ongemerkt te naderen, en was nogtans te lafhartig, dan dat hy hen rechtzaks zou hebben aangevallen. Men zag dadelyk, dat dit de verrader in de schuldellooze waterwereld, de Lucifer van het geslacht der waterslangen was. Ook weken de twee slangen ter zyde, en verme-

den de aannadering van het boosaardige dier: derhalve gaven zy zich ook niet aan zulke liefkozingen over, als de vorige maal, toen de waterwereld haar alleen toebehoorde; zy waren integendeel angstvallig, en weken niet van elkander. Doch de boosaardige krokodil verloor haar geen oogenblik uit het gezigt, stak zyne horens strak omhoog, en toen zich eenmaal eene der beide slangen onvoorzigtig in zyne nabijheid rondkronkelde, schoot de onverlaat op haar los, en pakte haar plotseling by de keel, door middel der vermeende horens, die thans bleken een degelyke tang te zyn. Daar lafhartige dieren altoos zwak zyn, zoo had ook deze krokodil geene kracht genoeg, om de slang naar zich voort te trekken, maar bleef aan haar vastgen, alsof niet zy, maar hy de gevangen was. Ik vermoedde, dat de slang nu al hare spierkracht, waarvan zy by het spel zoo veel ontwikkeld had, zou aanwenden, om zich van dezen zwakken en lafhartigen vervolger weder los te maken; maar tegen verwachting bleef zy, van dit oogenblik af, byna onbewegelyk uitgestrekt. Waarschynlyk verstikte zy allengs, en de overwinnaar wachtte nog slechts op haren laatsten doodsnuik, om haar op zyn gemak te kunnen oppeuzelen. Of het slagtoffer het mannetje, dan wel het wyfje was, kon WARWICK ons niet zeggen. Om de zaak echter nog treffender te maken, stel ik my voor, dat het wyfje geweest is; want reeds sinds EVA's tyden vermoedt het vrouwelyk geslacht het gevaar minder, en loopt derhalve lichter in den val. Ik was nieuwsgierig, om te zien wat in dit kritisch oogenblik het mannetje doen zou. Ach! in den eersten schrik had het de vlugt genomen. Ieder denkt het eerst aan zich zelve, en in de kleine waterwereld zoowel, als op de groote aardewereld, is de neiging tot zelfbehoud de levendigste aller driften. Vervolgens echter, toen hy het wyfje, dat haren makker nog zoo kort geleden door haar bevallyg krommen en kronkelen verminkt had, zoo jammerlyk spartelen zag, greep de wanhoop den verlaten weduwnaar aan; hy snelde toe, en maakte vreesselyke sprongen, die hem in den staat van zaken geene verandering te weeg bragten; want ondanks zyne wanhoop, had het mannetje nogtans de voorzigtigheid, den krokodil niet te na te komen. Het maakte zyne sprongen nu eveneens het wyfje, aan hetwelk ze niets konden baten. Ik zou nu nog gaarne den afloop van dit treurspel hebben aanschouwd, maar WARWICK is een man van orde: hy trok zyne glazen terug, naardien de tyd om en zyn gashicht op het uitgaan was. Ieder moest zich derhalve het verder afmaken van het wyfje in zyne verbeelding maar voorstellen; misschien heeft de afzchuwelyke Aristanes des nachts het mannetje ook gehaald en voor zyn ontbyt bewaard. Den volgende avond echter moet WARWICK desaviettemin weder twee slangen te voorschyn hebben gebracht. Ik begryp niet, gelyk gezegd is, hoe het toegaat, dat in zyn water uit den Plantentuin zich altoos een enkel paar slangen bevindt. Byna elken avond ziet men ook den Aristanes; slechts enkele keeren blijft hy weg, en laat het paar zich naar welgevallen vermaken. Op zulke avonden vertoert hy misschien het slangenmaal van den vorigen dag.

Wanneer WARWICK nu de dieren van verschillende watersoorten afzonderlyk heeft laten verschynen, dan mengt hy de wateren onder elkander, en nu is, gelyk men zegt, de drommel los; want thans schieten en vliegen de elkander vreemde diergestalten vol schrik ginds en herwaarts, ploeten, dringen en kwetsen zich en kunnen maar in 't geheel niet weér op hun verhaal komen. Ik stelde my daarby voor, hoe komisch het zyn zou, indien er op den Sirius ook een WARWICK ware, en hy, tot vermaak zynner medeburgers eerst de bewoners van afzonderlyke landen onzel planee één voor één in schaduwspel verschynen liet, en daarna Russen en Kaffers, Duitschers en Negeren, Franschen en Kariben door elkander mengde, en daarmede den aanschouwers in den Sirius een dergelyk schouwspel ten beste gawe, als WARWICK ons. — (Overgenomen)

Lodewijk Filips en de Engelschen te Cherbourg.

Het kykgrage Parÿsche volk was in de maand September des vorigen jaars naar Cherbourg gesnel, om te zien hoe zich de Burgerkoning — niet aan de zee uithuwde, maar slechts aan dame BRITANNIA in zeekostuum vertoonde, en haar een paar vriendelyke, vragende blikken toewierp. Van de manoeuvres van het eskader, het spiegelgevecht, de illuminatie der vaartuigen op de reede, — van dat alles kwam niets, uithoofde van het slechte weer. En het was inderdaad jammer; want dat zyn allen buitengewone dingen, inzonderheid voor een Parÿzenaar. De verlichting eener vloot by stil weder, wanneer de zee zich als een stil, onmeetbaar vlak vertoont, en in lange, flinkerende, lyngregte strepen, de lichten der ontelbare, op de ra's hangende lintarens terugkaatst, dat is een schouwspel, waarvan het des nachts met vlammeende guirlandes versierde en zich welgevallyg in de laguna's spiegelende Venetië nauwelijks in staat is, eenig denkbeeld te geven. De vonkelende pyramiden, die gelyk spookgestalten uit zee omhoogryzen, zonder dat men begrypt vanwaar ze ontstaan, maken een geheel ander effect, dan aan de muren verspreide lampen, achter welke men zich altoos eenig gebouw voorstelt. De storm, die het water des kanaals in oproer bragt, en zooveel onheil stichtte, veroorloofde den vaartuigen niet eens, tot het doen der behoorlyke manoeuvres onder zeil te gaan. Wat echter het afgesprokene spiegelgevecht betrof, zoo konden de salvo's op de reede, toen de Koning den 2den en 3den September van wal stak, altoos eenig denkbeeld van een zeegevecht ten anker geven.

By dit alles was het gezigt inderdaad prachtig, inzonderheid op den 3den September. In het oogenblik, dat de Sphinx met den Koning en zyn gansche gevolg uit de haven liep, begroette het eskader, op welke schepen de Fransche, Engelsche en Belgische vlaggen wapperden, de koninklyke vlag op de stoomboot. Het onophoudelyk kanongebulder rolde heiide en ver tuschen de golven der hooggaande zee door, en de ligtergrijs rook des geschuts rees naar den donker omwolkten hemel; de wind sloot in het touwwerk, en schudde duchtig de vlaggen; de zee rees en daalde onwillekeurig; de golven zoomden zich met witte kruinen, en sloegen brullend tegen de boorden der vaartuigen. De wolken vloegen nog sneller voorwaarts dan de meeuwen, die in de hoogste ginds en herwaarts gierden; hier en daar gleed een klein jagt op de kruinen der golven de Sphinx voorby, en begroette haar met gejuich en salvo's uit het geschut; een stoomboot uit Havre, met een gedeelte der Parÿzer beaumeade bevelen, sleepte hare breede zwarte rookstreep uit zich, die met de kniddamp van het geschut ineensmolt; somwyls brak een straal der zon door de donkergrijsche lucht; — dit alles vereenigde zich tot eene grootsche, zoowel in 't geheel als in het byzonder, waarlyk poëtische plagtigheid.

Wat my zeer verwonderde, was de onverzettelykheid, waarmede de Koningin en de geheele familie zich liever en wezenlyk gevaar blootstelden, dan den Koning alleen te laten gaan. Het was zeer onstuimig weer, toen de Sphinx te midden der vaartuigen van het eskader ankerde. De Koning wilde het fregat Atalanta beklommen, alwaar de Admiral MAKAU zyne vlag had opgehespen, en de Koningin begaf zich met hem scheep. De overtocht geschiedde by eene vlag van hevigen re-

gen en wind, waardoor het zeer moeyelyk viel aan boord te komen, en daarna had men weder niet weinig moeite, om van de sloepen de stoomboot te beklimmen.—Wanneer echter iemand daarbij kwalijk gehumeurd was, dan waren het de varens-gasten, en geenszins de Koningin en hare dochters; en toch waren deze door en door nat, trilden van koude, en zagen vlak by zich de golven toornig omhoogryzen, even alsof zy de koninklyke sloep wilden inzwelgen. Deze vaart was zeer onvoorzigtig, want ligtelyk kon eene boot omslaan; immers twee uren daarna verongelukte de loodscheut, hetgeen twee matrozen het leven kostte.

Op de *Sphinx* weder aangekomen, werd de Koningin zeesiek. Hetzelfde lot trof nog anderen, inzonderheid den Prins van Joinville. In weérwil echter zyner ongesteldheid.—en in welken graad de zeeziekte lichaams- en zielskrachten verlamt, is bekend—steeg de jonge kweekeling der *Marine*, op bevel des Konings, naar de markor der *Sphinx* even zoo vlug, behendig en onverschrokken, als een jong matroos. Geen onzer han misschien zy kind aan het zoo gevaarlyke slingeren eens vaartuigs willen blootstellen, vooral gedurende dusdanige ongesteldheid. De Prins van Joinville is voor 't overige altoos aan zeeziekte onderhevig; gedurende zyne reize op de *Middellandsche Zee* leed hy by voortdurend daaraan. Zyn yver in het vervolgen zyner edele loopbaan is echter daardoor geenszins verkoeld; hy wil eens en vooral een zee-man worden, en zal dit jaar eene reis naar de *Vereenigde Staten, Brazilië en Rio de la Plata* ondernemen. De koning wil zyner zoon alle graden laten doorloopen en aan boord werkelyke scheepsdienst laten verrigten. Of er nu, gelyk men beweert, in den Prins een groot admiraal steckt, weet ik niet; maar een goet officier kan er zeker van hem worden. De zeeziekte doet hier niets ter zake; Lucas, de dappere bevelhebber van *the Redoubtable by Trafalgar*, werd ongesteld zoodra hy in volle zee kwam, en dergelyke voorbeelden syn er in menigte.

Nog moet ik ter loope van dit zeesluk een inderdaad schitterachtig tooneel beschryven, dat inzonderheid den Paryzenaars groot vermaak deed. Den dag voordat de koning het eerst op de *Sphinx* in zee stak, was er eene groote beweging in en aan de haven. De koopvaardij-schepen en de Engelsche jagtschepen waren met vlaggen van alle kleuren getooid, en een ongemeen gewoel verhief zich in alle aan de haven uitkomende straten. Een door elkander woelden in deze menschenzee de zeer verschillend gevormde, deels wonderlyke, deels schitterachtige mutsen en hoofdtooiën der vrouwen uit alle kantons van *Normandië*, de bepluimde *tachaks* der *Nationale Garde*, de pashaden der zeeofficieren, de ronde hoeden der burgers en boeren, allen met de nationale kleuren getooid. Men verwachtte den koning; het was heet; de driekleurige vlaggen, waarmede elk venster versierd was, prykten in den zonneschyn, en iedereen was in zyn zonnegewaad gedost. Kindelyk verkondigde het geschot der *Nationale Garde* de aankomst des konings aan de groene triomfboom by *Roule*; en niet lang daarna vertoonde zich de voorhoede van den trein, bestaande uit *Normandysche* pachters en boeren te paard, de waardigheid bekleedende van *maires* en gemeenteraden uit de omstreken van *Cherbourg*, ieder met een zelf gefabriceerd vlaggetje in de hand, en de municipaliteitsjerp om de lendenen.—Hoogst origineel inderdaad was de cavalcade dezer boeren, met hunne wyde blaau-

we wambuizen, hunne lange lederen slof-kousen, hunne op eene boersche wyze opgetoomde paarden met lange manen en vollen staart, die in geen' anderen stap te brengen waren dan den pas. De trein deed zich inderdaad zeer goed voor; slechts één ruiters verwekte overal by de menigte een schaterend gelach, namelyk een klein verdraaid mannetje, dat een goede vyftiger scheen te zyn, met lange vliegende haren, een' breeden hoed op, eene gryze linnen buis aan, en een' ontzaglyken bogchel van voren en achteren, waarbij het driekleurige lint over het middelpunt der beide schouders heenliep; hy zat in den zadel als een deftige Turk, en wanneer het gelach in chorus losborst, zwaaid hy, tot een salut, met eene ernstige tronie zyne vaan. Men kan zich geen potterlyker figuur voorstellen, dan dezen dorpsraadsheer. Een paar uur daarna had ik gelegenheid hem te spreken, en leerde in hem een' man vol gezond verstand en natuurlijk verduft kennen, die zyne gemeente als *maire* voorzeker goede dienst doet. Dit maakte hem echter eerst tot een volmaakt contrast met de fraai uitgedoste, voortreffelyke te paard zittende heertjes met ledige hoofden, in het *Rois de Boulogne* te *Paris*.

De groote staf des konings reed mede op boerenpaarden, die de boven beschrevenen in alle opzigten gelyk waren, hetgeen al een zonderling figuur maakte.—Toen de koning verscheen, mengden zich de heersa's met het *vive le Roi*, en hier vertoonde zich nu de Engelsche *courtoisie* in al hare glorie. In het want, in de markorven en op de verdekken der jagten stond allen vol van lieden, die, schreeuwende en met de hoeden zwaayende, *Lode-wyk Philips* dezelfde *honneurs* bewezen, als ware hy een koning van *Engeland* geweest. En dat waren geenszins gemeene matrozen, op wier blaauwe buizen de namen hunner vaartuigen met wit gemaakt zyn, b. y. *the Arrow, Harriet, Falcon, Mary* enz.—neen, kapiteins van postschepen, majoors, kolonels, scheepsluitnants, lords, *honorable-men*, *Lord DUNHAM, Lord EXMOUTH, Lord BELFAST*, enz. de Scheepskapiteins *MEYNELL, FORSTER, CODRINGTON*, de Heeren *LAMETON, JOHNSTON, CONNOR, MOORE, STANDAY*, en hoe ze allen mogen heeten; kortom, de burch der westelyke jagtschepen, de eigenaars der zwaarste geldzakken, de leden der aanzienlykste geslachten in *Brittannië*. De Heeren waren niet in uniform, maar in scheepskostuum: eene korte buis, heet gekleurd hemd, zwarte das, witte broek en ledere hoed, of *lakenhoed*, met goud geborduurde pet. Zy paradeerden als matrozen op hunne vaartuigen, niet als officieren of *gentlemen*; zy zwaarden in het want, en bewezen daarmede den koning der revolutie eene buitengewone heilichheid.—De vyfshonderd boeren te paard en de aanzienlyke matrozen waren het merkwaardigste by het *Cherbourgsche* feest.

De zoo-even gemelde jagten waren van de zyde der Paryzenaars het voorwerp der levendigste nieuwsgierigheid. Wy leidden aan boord van verscheidene een bezoek af, en werden overal op de vriendelykste wyze ontvangen. Deze jagten zyn een artikel van weelde, waarvan men elders niets weet; eene eigenaardige uitvinding van ryke eilanden, die gaarne in de wereld roedvaren, en wel *comfortable*. Ieder welgesteld man, die maar eenigzins een vriend van het zeeleven is, heeft, even als men er koets en paarden op nahoudt, één of meer jagten. De liefhebbers zien op den sierlyksten bouwtrant, de fraaiste takelraadje, de gemakkelykste inrigting, de smakvolste meubelenjag, en besteden aan deze plei-

ziervaartuigen aanmerkelyke sommen.—Men moet echter ook zien, hoe men ze in orde houdt, hoe men ze schoonmaakt, wryft en polijst, hoe alles er op berekend is, dat het uiterlyke er regt zeemansachtig uitziet, terwyl het van binnen het slyste boudeit voorstelt. Zyn de verdekken wel sierlyk en rein? de maten behoorlyk gerigt, glad en hoog genoeg? de metalen versierels en het koper beslag wel blank? zyn de divans wel breed en zacht genoeg? heeft men tot tafels en stoelen wel zeer kostbaar hout genomen? is de bibliotheek bovenal wel fraai genoeg gebonden en goed gekozen? zyn de pryncipale kamers wel behoorlyk voorzien? is de Spaansche wyn, de *Bordeaux*, de jenever, de portier wel in behoorlyke hoeveelheid en in de regte soorten voorhanden? Op dit alles wordt zeer zorgvuldig gelet. Het geheele vaartuig behoort aan de eigenzinnigheid der aanzienlyke bewoners, of aan de sybaritische laim van den *gentleman*, die het op de reit aan brengt. Want een jagt is op zee zoowel een harddraver, als op het land een paard. Eke gapoetst, vleg en fier, als de Arabier te *New-Market*, sluit het zich by de *regatta* aan; door behendigheid en list zoekt het synen mededinger den loef af te steken, en tot synen storman behoort meer kunde dan tot een jagt. De eigenaar van het vaartuig houdt voor hetzelfde eene eigene equipage, die den tegehanger vormt van het getal dienstboden, dat tot den edelen harddraver behoort. De paardenminnaar bezit portretten van zyne harddravers; de jagtmannaar laat even zoo zyne schepen, de wedloopen ter zee, die zy met glans volvoerden, en hunne avonturen afschilderen. Zoo zagen wy op een' der fraaiste kotters te *Cherbourg* kleine schilderijtjes, welke tooneelen uit de *regatta*, de geheele geschiedenis van het vaartuig, den wedloop en de overwinning voorstelden. Het is een deelmatige versiering voor zulk een klein, hoogst smakvol salon. Het sierlykste, volmaakte jagt, dat wy zagen, is *the Jenny*, aan den Heer *WINDHAM* toebehoorende, eene goet, plat op het water, rank als eene aal, vlug als eene zwaluw; de zeelieden konden het vaartuig niet genoeg bewonderen.—Zeker bierbrander te *London*, met name *PERKINS*, heeft verscheidene jagten, en zyne vrouw doet daarmede togtes en legt er bezoeken mede af, als in eene kales. Nog niet lang geleden kwam zy op een jagt te *Cherbourg*, van een dunn van hare kennis te bezoeken. Het geselschap viel op muzyk en op lichte melodieën; een *Miss* *Pearson* beloofde iets splintersnienws, dat groot optien in de muzykale wereld maakte, te zullen medebrengen. Op zekeren dag verscheen inderdaad weder het jagt, en *Miss* *Pearson* met een muzykblad in de hand. "Gy zyt hyer," zeide de Franse dame tot hare gedienstige vriendin. "Omogelyk, myne waarde!" was het antwoord; "ik moet dadelijk weder weg; ik heb der gemiddelde van den *Conseil* zyner Grootbritannische Majesteit te *Cadix* een bezoek beloofd; ik kan er niet wel van af." Zy nam afscheid, ging onder zeil, leide haar bezoek te *Cadix* af, en keerde naar *London* terug, en s'ns sloot zy een buitenvaartje te *Richmond* was gaan scheppen.

TE KOOP

TER DRUKKERY.

Leerboek voor het Katechetische Onderwijs—Spel en Leestboekjes—Handleiding voor de Aankomende van Neerlandse Oost- en West-Indische Bezittingen—Hollandsche, Engelsche en Spaansche Cognossementen en Wisselbrieven in blanco—Witte Kaartjes, enz.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wa. in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 16. De prijs derzelve is f 12. 'jaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.